

Efendimizin Nuruyla Nurlandı Dünya

– Rabia Barış · 17 Nisan 2011

EFENDİMİZİN NURUYLA NURLANDI DÜNYA

Yer de ve gökte, tüm âlemde bulunan göz kamaştırıcı bütün güzelliklerin Hz. Muhammed aleyhisselatu vesselemin nurundan yaratıldığı muhakkaktır. Âlem onun nuruyla nurlandı. Bu gözle ve bu düşünceyle baktığımızda güzel olan her varlıkta onun nurunu görmek mümkün.

Yüce Allah! Ruhları yarattığında Hz. Muhammed'in adını cennetin kapısına kendi adıyla birlikte yazmış; La ilahe illallah Muhammedün rasulullah.

Hazreti Muhammed böylesine değerli, böylesine kıymetli bir peygamberdir. Peygamberler içinde hem özel, hem güzel, hem de en son peygamber olarak ümmete gönderildi.

İnsanlığın cehaletle boğuşup tükendiği bir zamanda, kızgın çöle rahmet olarak geldi. Karanlık dünyaya güneş gibi doğdu.

Onun doğuşuyla, gül kokusu yayıldı sahraya. Putlar yere serildi, bazı kâhinler son peygamberin dünyaya teşrif etmiş olacağını anladılar, ancak kim olduğunu bilemediler. Böyle bir peygamberin, Haşimoğulları'ndan olabileceğini düşünmek bile istemdiler.

Sandılar ki peygamber, asil, zengin ve tanınmış ailelerden gelecektir. Sevgili peygamberimizi, peygamberliği yakıştıramadılar. Oysa hazreti Muhammed Hazreti İbrahim'in soyundan geliyordu. O peygamber ki İncil de anlatılan peygamberlik mührünü sırtında taşıyordu. Yani Peygamberler silsilesinden, devam eden zincirdi.

Ve Hz. Muhammed peygamber oldu. Mekkeliler bu son peygamberin Haşimoğulları'ndan çıkmasını bir türlü hazmedemediler. Bizim aramızda bunca zengin, bunca itibarlı kimseler varken peygamberlik ona mı kaldı diye Hz. Muhammed'i ağır baskı altına alıp ardı arkası kesilmeyen eziyetler ederler.

Hz. Muhammed'e büyük vaatlerde bulundular. Sen peygamberlik davandan vazgeç biz sana ne istersen verelim dediler. Para, mevki, makam ne istersen her şey veririz, yeter ki tebliğden vazgeç, bizi atalarımızın putlarıyla baş başa bırak.

Sevgili peygamberimiz çok üzüldü. "Vallahi ayı bir elime, güneşi de diğer elime verseniz ben bu davamdan vazgeçmem. Zira dava benim davam değildir, ben bu göreve Allah tarafından vazifelendirildim. Ömrüm oldukça bana verilen vazifeyi her ne pahasına olursa olsun yerine getirmekle mükellefim" diyordu.

O sultanlar sultanı tebliğe yakınlarından başladı. Ona ilk inanan eşi hazreti Hatice validemizdir. Sırasıyla yeğeni hazreti Ali, ve hazreti Ebubekir gibi yakınları iman ettiler.

İman ordusu kısa sürede çığ gibi büyüdü. İman eden çoğaldıkça Mekke'nin ileri gelen azgınları inanlara zulmünü çoğaltıyordu. Bir süre sonra efendimiz Mekke şehrinden Medine'ye göç etmek zorunda kaldı. Sevgili peygamberimiz, 622'de yakınlarıyla birlikte muhacir olarak Medine'ye hicret etti. Dünya dünya olalı, insanlar, iyiler ve kötüler olarak hep ayrıışmışlar. Kötü olanlar iyilere karşı illa ki zor kullanıp çatışma çıkartacaklar. Böyle düşünen insanlar tüm peygamberlere akıl almaz işkenceler ettiler.

Peygamberler insanlar arasında, Allah'ın en çok eziyet gören kullarıdır. Gönül gözü kör olanlar bir

türlü onların gerçek güzelliğini göremediler.

Allah tüm insanlığa hidayet versin. Umudumuz o ki tüm insanlık şefaatten nasibini alsın. O ne güzel insan ve o ne güzel peygamberdir.

Rabia BARIŞ